

Gdańsk, 26 czerwca 2019

Pan Jarosław Sellin
Wiceminister Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Szanowny Panie Ministrze, Daj Jorku

Dziękuję za spotkanie i możliwość odbycia szczerej, momentami szczerej do bólu, rozmowy na temat przyszłości Westerplatte, miejsca bliskiego sercu wszystkim Polkom i Polakom. Pomimo tego, że rozstaliśmy się świadomi wielu rozbieżności, zainicjowany dialog postrzegam w kategorii niezwyklej wartości.

Chciałabym pokusić się o podsumowanie najważniejszych wątków rozmowy, złożonych deklaracji oraz poczynionych ustaleń.

Nie ukrywam, że pewien niedosyt pozostawia propozycja złożona przez Pana Ministra dotycząca miejsca dla przedstawiciela Gdańska w Komitecie Honorowym, pewnie wymaga doprecyzowania co do roli tegoż komitetu. Zasadnicze pytanie czy uczestnictwo w tym ciele zagwarantowałoby Gdańskowi podmiotową rolę, w procesie powołania do życia nowej placówki muzealnej na półwyspie i czy będzie wprost proporcjonalne do roli, jaką winniśmy w tym procesie odegrać. Jednocześnie, niepokoi mnie, także wyrażona przez Pana Ministra, wola dalszego procedowania kontrowersyjnego i szkodliwego projektu specustawy.

Ze swej strony, podtrzymuję zadeklarowaną podczas naszej rozmowy, wolę współpracy oraz gotowość poszukiwania porozumienia. W tym duchu została złożona przeze mnie kompromisowa propozycja współtworzenia przez miasto Gdańsk nowej placówki muzealnej. Potwierdzam gotowość wniesienia przez Gdańsk gruntów, będących na terenach Westerplatte własnością gminny, na rzecz planowanego muzeum i jednocześnie przejęcia przez Gdańsk roli, równoprawnego dla Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, partnera w procesie powstawania, a następnie prowadzenia tej placówki.

Tak jak podkreślałam, jest to rozwiązanie bardziej optymalne, mniej konfliktowe i w efekcie prawdziwie kompromisowe. Dzięki niemu ustaną przesłanki dla dalszego forsowania rozwiązań siłowych, przewidzianych w specustawie i jednocześnie stworzona zostanie platforma do rozmowy Ministerstwa z właścicielem większościowym terenów na

Westerplatte – Gdańskiem. Akceptacja tej propozycji byłaby wyrazem gotowości do partnerskiego rozwiązania nabrzmiałej sytuacji, bez konieczności sięgania po środki nadzwyczajne, co do których, naszym zdaniem, nie ma uzasadnienia.

Mamy w Gdańsku wiele przykładów, że współpraca, choć nie zawsze łatwa, to jednak jest możliwa. Wymieńmy w tym miejscu Europejskie Centrum Solidarności, Teatr Szekspirowski, czy Nowe Muzeum Sztuki NOMUS.

Dodatkową zaletą mojej propozycji jest fakt, że jej realizacja nie zmusza do bardzo drastycznego posunięcia, jakim byłoby zlikwidowanie poprzez wchłonięcie Wartowni nr 1, czyli oddziału Muzeum Gdańska na Westerplatte. W tym miejscu, wsparta autorytetem wielu opiniotwórczych przedstawicieli środowisk muzealnych, chciałabym raz jeszcze zaapelować, o to, aby MKIDN nie brało udziału w procesie wyłączenia polskiego muzeum, które od 45 lat opiekuje się Wartownią nr 1. Muzeum Gdańska pełni na Westerplatte trudną wachtę, poczynając od lat 80., podtrzymując pamięć o męstwie polskich obrońców Westerplatte oraz ich dowódcy - majorze Henryk Sucharskim. Zapewne jest to ze strony pomysłodawców specustawy niezamierzona niezręczność, ale już raz w latach 60. los Wartowni nr 1 wisiał na włosku. Poszerzenie kanału Martwej Wisły i budowa nowego nabrzeża do przeładunku drewna na Westerplatte zagroziły bowiem istnieniu tego oddziału Muzeum Gdańska. Tylko dzięki odwadze, determinacji i pasji takich osób, jak prof. Andrzej Januszajtis oraz inż. architekt Aleksander Ślusarz, udało się Wartownię ocalić.

Deklarujemy gotowość zaangażowania finansowego w funkcjonowanie projektowanego wspólnie muzeum. Zaangażowanie sił i środków na Westerplatte nie będzie dla nas żadną niespodzianką, ponieważ co roku miasto Gdańsk przeznaczają na funkcjonowanie Wartowni nr 1, porządkowanie terenu, oraz organizację uroczystości jubileuszowych ponad 1 milion złotych. Oczywiście dodatkowe wydatki pojawiają się w momentach szczególnych, takich jak np. organizacja 70. rocznicy wybuchu II wojny światowej w roku 2009 i mają wielomilionowy wymiar. Z wielką radością witamy gotowość zaangażowania się władz centralnych w pielęgnowanie pamięci o Westerplatte, albowiem dotychczasowego nakładu środków na ten cel ze strony wojewody pomorskiego, nie można traktować jako satysfakcjonujący.

Raz jeszcze apeluję i proszę, zaangażujmy się wspólnie, na zasadach partnerskich, tak aby udowodnić, że realizacja ogólnopolskich interesów nie stoi w sprzeczności z przedmiotowym traktowaniem samorządu i że zamiast sięgać po argumenty siły, jesteśmy w stanie zaufać sile argumentów.

Szanowny Panie Ministrze,

Serdecznie zapraszam na Westerplatte w najbliższą sobotę. 29 czerwca świętować będziemy 45-lecie funkcjonowania na półwyspie Wartowni nr 1.

Serdecznie zapraszając na Westerplatte,

Pozostaję z wyrazami szacunku i nadziei na
przebieg propozycji współpracy

Aleksandra Dulikiewicz